

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417203234
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1417203234.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Michaela Králová a JUDr. Ivana Jahnová v právnej veci navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia - žalobcu: D.. K. E., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. R.. A. Č.. XX, XXX XX B., zast.: Advokátska kancelária TaylorWessing e/n/w/c advokáti s.r.o., so sídlom ul. Panenská č. 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovanej: D.. A. F., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. R.. X. J. Č.. XX, XXX XX B., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 7C 10/2017-113 zo dňa 27. októbra 2017 takto

rozhodol:

Krajský súd Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 7C 10/2017-113 zo dňa 27. októbra 2017 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením č. k. 7C 10/2017-113 zo dňa 27. októbra 2017 nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobcu na záloh - rodinný dom Q.. Č.. XXXX postavený na pozemku s parc.č. XXX/X a na pozemok s parc.č. XXX/X, parcela registra „„, druh pozemku záhrady, o výmere 293 m², a na pozemok s parc.č. XXX/X parcela registra „„, druh pozemku : zastavané plochy a nádvoria, o výmere 141 m² a na pozemok s parc.č. XXX, parcela registra „„, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere 458 m², nachádzajúce sa v k. ú. A. V., H.: B. - F.. Č.. A. V., H.: B. D., zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, vo výlučnom vlastníctve žalovanej a to do výšky 229.296,12,- eur.

2. Navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia v konaní ako žalobca podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa ust. § 343 CSP žiadal, aby súd zriadil záložné právo tak, ako je uvedené v petite uznesenia okresného súdu a dôvodom pre podanie návrhu bolo to, že žalobca so žalovanou uzatvorili ústnu zmluvu o pôžičke a v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka sa žalobca zaviazal žalovanej požičať, prenechať peňažnú sumu vo výške 9.200.000,-Sk a žalovaná sa zaviazala žalobcovi túto sumu vrátiť. Za týmto účelom uzatvoril žalobca ako dlžník s K. B. T..Q.. ako s veriteľom Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti. Na základe Úverovej zmluvy K. B. žalobcovi poskytla úver vo výške 10.000.000,- Sk. Podľa žalobcu, nemusí byť zmluva písomná, nakoľko je zmluva o pôžičke reálnou zmluvou a na jej vznik sa vyžaduje reálne odovzdanie veci žalovanému ako dlžníkovi. Žalobca odovzdal žalovanej peňažné prostriedky vo výške 9.200.000,- Sk dňa 17.07.2007 a podľa dohody žalobcu a žalovanej boli vo zvyšnej sume vo výške 800.000,- Sk ponechané na účte za účelom zabezpečenia úhrady bankových poplatkov súvisiacich s poskytnutím a splácaním úveru. V zmysle zmluvy sa žalovaná zaviazala, že pôžičku vráti žalobcovi tým spôsobom, že bude vkladat' na bežný účet žalobcu príslušné sumy a tieto bude následne K. B. T..Q.. z tohto účtu odpisovať. Žalobca a žalovaná sa zároveň dohodli, že v prípade, ak by žalovaná riadne a včas úver, alebo jeho jednotlivé splátky nesplácala, pohľadávka z úveru resp. jej zvyšok bude uspokojená výkonom záložného práva zo strany K. B. T..Q.. Žalovaná za týmto účelom zriadila na rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku s parc.č. XXX/X a na

pozemok s parc.č. XXX/X, parcela registra „„, druh pozemku záhrady, o výmere 293m², a na pozemok s parc.č. XXX/X parcela registra „„, druh pozemku : zastavané plochy a nádvoría, o výmere 141 m² a na pozemok s parc.č. XXX, parcela registra „„, druh pozemku : ostatné plochy, o výmere 458 m², nachádzajúce sa v k.ú. A. V., H. : B. - F.Č.. A. V., H. B. D., zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor , vo výlučnom vlastníctve žalovaného (záloh), záložné právo v prospech K. B.,T.Q., ktorá mala postavenie prednostného záložného veriteľa. V zmysle Výpisu z bežného účtu žalobcu zo dňa 06.02.2017, ktorý dokumentuje pohyby na účte od 31.12.2008 do 21.12.2016 boli mesačné splátky splácané v období od januára 2009 do mája 2012, pričom niektoré zo splátok boli uhradené manželom žalovanej D.. P. F.. Žalovaná následne splátky prestala uhrádzať a z tohto dôvodu opakovane K. B. T.Q.. upozorňovala žalobcu na omeškanie s platením splátok a žalobca písomne upozorňoval žalovanú na omeškanie s platením splátok a vyzýval ju na splácanie dlhu aj ústne aj v rámci e-mailovej komunikácie. Dňa 11.11.2012 žalobca preposlal e-mailom Upozornenie zo dňa 05.11.2012 manželovi žalovanej, ktorý sa následne v e-mailovej komunikácii vyjadril „Urobím pre to všetko aby sme to stihli (zaplatiť)“. Následne splácala žalovaná splátky s omeškaním a postupom času prestala platiť úplne. Z tohto dôvodu K. B. T.Q.. zosplatnila úver a pristúpila k dražbe zálohu. K. B. T.Q.. od dražby upustila z dôvodu postúpenia pohľadávky na D.. V. Š.. V zmysle Oznámenia o postúpení pohľadávky z bezúčelového úveru zabezpečeného záložným právom k nehnuteľnosti dňa 20.12.2016, K. B. T.Q.. informovala žalobcu o tom, že dňa 20.12.2016 uzavrela ako postupca Zmluvu o postúpení pohľadávky s D.. V. Š. ako postupníkom, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky K. B. T.Q.. vo výške 229.296,12,- eur voči žalobcovi na splatenie úveru (pohľadávka) na D.. Š. (§ 524 Občianskeho zákonníka). Podľa LV č. XXXX viaznu na zálohu tri záložné práva :1. Zmluvné záložné právo v prospech K. B. T.Q.. V.-XXXX/XX zo dňa 19.12.2007 a toto prešlo spolu s postúpenou pohľadávkou na D.. V. Š. (§ 524 ods. 2 Obč. zák.), 2. Exekučné záložné právo v prospech D.. G. X. C.. podľa exekučného príkazu č. M. zo dňa 17.12.2013 (V.. Š. na osobnom stretnutí mal uviesť, že vyplatil predmetnú pohľadávku a toto exekučné záložné právo by malo byť vymazané), 3. Exekučné záložné právo I.-XXXX/XX v prospech V.. Š. oprávneného z exekúcie M. XX/XX na sumu 600.000,- eur s príslušenstvom. Na zálohu viaznu výlučne záložné práva v prospech V.. Š., pričom prvé z nich zabezpečuje pohľadávku voči žalobcovi. V prípade, ak by V.. Š. začal s výkonom záložného práva, došlo by k uspokojeniu pohľadávky t.j. pohľadávky V.. Š. voči žalobcovi. V Oznámení o dobrovoľnej dražbe č. T. XX/XXXX zo dňa 15.11.2016 (bolo vydané v čase keď K. B. T.Q.. chcela začať výkon záložného práva) bola všeobecná hodnota zálohu stanovená na 501.000,-eur t.j. v prípade že V.. Š. začne s výkonom záložného práva, bola by ako prvá uspokojená pohľadávka (voči žalobcovi vo výške 229.296,12,-eur) a ostatné pohľadávky (voči žalovanej 460.000,-eur a k tejto sume je potrebné pripočítať aj pohľadávku z M. XXX/XX) zabezpečené záložným právom by boli uspokojené z časti. Dňa 02.03.2017 sa uskutočnilo osobné stretnutie žalobcu s V.. Š. za prítomnosti právnych zástupcov v priestoroch spoločnosti Q. Q..J..H.. na R.. X. X V. B.. V.. Š. sa vyjadril, že nepristúpi k výkonu záložného práva a že sa dohodol so žalovanou tak, že žalovaná prevedie vlastnícke právo k zálohu na V.. Š. do konca marca 2017. D.. V. Š. chce nadobudnúť vlastnícke právo k zálohu, čím uspokojí svoje pohľadávky voči žalovanej a pohľadávku bude voči žalobcovi vymáhať. S poukazom na uvedené pohľadávky pôvodne K. B. T.Q.. je pohľadávkou D.. Š. na uhradenie zvyšnej časti úveru, pričom tento úver poskytol žalobca žalovanej ako pôžičku. Ak V.. Š. nadobudne záloh do svojho vlastníctva, záložné právo síce nezanikne, avšak v zmysle ust. § 151a Občianskeho zákonníka pán Š. ako záložný veriteľ nie je povinný záložné právo vykonať a môže vymáhať pohľadávku priamo od žalobcu a existuje teda riziko, že D.. Š. bude vymáhať pohľadávku od žalobcu napriek tomu, že je zabezpečená záložným právom na záloh. Žalobca je z uvedeného dôvodu nútený podať žalobu voči žalovanej, v ktorej bude žiadať zaplatenie nezaplátenej pôžičky, ale podľa informácií známych žalobcovi, žalovaná nemá iný relevantný majetok okrem zálohu. Nakoľko sa D.. Š. na osobnom stretnutí vyjadril, že prevod vlastníckeho práva chce uskutočniť bezodkladne, resp. do konca marca 2017, existuje obava, že v čase vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na úhradu nevrátenej časti pôžičky, žalovaná už nebude mať žiaden relevantný majetok na uspokojenie tohto nároku, keďže záloh - jediný relevantný majetok žalovanej, bude prevedený na pána Š.. V zmysle uvedeného žalobca dospel k záveru, že existuje obava žalobcu ako veriteľa žalovanej, že exekúcia jeho pohľadávky voči žalovanej bude ohrozená. Žalobca sa vyjadril, že bez zbytočného odkladu podá žalobu voči žalovanej na podklade popísaných skutočností a bude žiadať vrátenie zostávajúcej časti nevrátenej pôžičky. Žalobca žiadal, aby súd zriadil záložné právo v prospech žalobcu (§343 a nasl. CSP, § 21 a nasl. zák.č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).

3. Okresný súd vyhovel návrhu žalobcu na zriadenie záložného práva a v odôvodnení sa zaoberal zákonnými ustanoveniami, ktoré upravujú postup odvolacieho súdu pri rozhodnutí o podanom odvolaní.

Úlohou súdu prvej inštancie ale bolo, po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a vrátení na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Okresný súd poukázal na § 379 CSP, podľa ktorého odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov v tomto ustanovení uvedených, ďalej podľa § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

4. Okresný súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho sp. zn. 2Co/193/2017-99 zo dňa 14.09.2017 a v tej v súvislosti na § 391 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Ďalej okresný súd uviedol, že odvolací súd predmetnú vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu rozhodnutie dostatočne odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby bolo rozhodnutie preskúmateľné v prípadnom odvolacom konaní a aby bolo zachované právo strán sporu na spravodlivý súdny proces.

5. Okresný súd s poukazom na uznesenie odvolacieho súdu, v rozhodnutí uviedol, že v danom prípade súd prvej inštancie opakovane konštatuje, že boli a sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia s poukazom na pripojené listinné doklady, ktoré sú obsahom súdneho spisu (čl. 7-11).

6. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že listinnými dôkazmi boli osvedčené (nie nepochybné preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má súdom poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo hrozacej ujmy navrhovateľovi zabezpečovacieho opatrenia. Z konania odporkyne v spolupráci s pánom V. Š. je zrejme účelová snaha previesť všetok nehnuteľný majetok na tretie osoby - V. Š. (žalovaná nemá iný relevantný majetok okrem zálohu). Zabezpečovacie opatrenie je jediným efektívnym prostriedkom dočasnej ochrany súdom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky nariadením zabezpečovacieho opatrenia. V danej veci s poukazom na uvedené existuje obava, že v čase vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd priznal navrhovateľovi neodkladného opatrenia ako žalobcovi nárok voči odporkyni na úhradu nevrátenej časti pôžičky, odporkyňa už nebude mať žiaden relevantný majetok na uspokojenie uvedeného nároku navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, keďže záloh - jediný relevantný majetok odporkyne, bude bez vydania zabezpečovacieho opatrenia prevedený na V. Š.. V zmysle uvedeného pretrváva a naďalej existuje obava navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia ako veriteľa odporkyne, že exekúcia jeho pohľadávky voči nej bude ohrozená. Zabezpečovacia funkcia tohto inštitútu je substancovaná v § 343 ods. 3 C. s. p., čím dochádza k dôslednej diferenciacii procesného zabezpečenia a výkonu tohto procesného zabezpečovacieho inštitútu. Súd ustálil, že navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia v danej veci predloženými listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, preukázal dôvodnosť a existenciu jeho nároku voči odporkyni, a súčasne aj naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán navrhovaným zabezpečovacím opatrením, teda osvedčil ohrozenie svojho práva (prevod nehnuteľného majetku žalovanej na ďalšie osoby, existencia zabezpečenia pohľadávok ďalších veriteľov).

7. Okresný súd na odôvodnenie svojho záveru uviedol, že navrhovateľ neodkladného opatrenia predložil súdu prvej inštancie ako aj odvolaciemu súdu v rámci odvolacieho konania všetky doklady, ktoré preukazujú rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, predmet záložného práva a aj preukázal skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pripojil listiny, na ktoré sa odvolával).

8. Proti uzneseniu podala odvolanie žalovaná, ktorá žiadala, aby odvolací súd jej odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel, pretože napadnuté uznesenie považuje za nezákonné, vydané na základe nesprávnych skutkových zistení, na základe ktorých súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Podľa názoru žalovanej neboli splnené základné podmienky na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa ustanovenia § 343 ods. 1 CSP a to, že medzi žalobcom a žalovanou neexistuje peňažná pohľadávka, ktorej exekúcia by bola ohrozená a takisto nebola splnená ani zákonná podmienka spočívajúca v existencii obavy z ohrozenia, resp. zmarenia exekúcie pohľadávky. Podľa žalovanej súd prvej inštancie nepostupoval po vrátení veci na ďalšie konanie odvolacím súdom a svoje uznesenie riadne neodôvodnil, čím spôsobil nepreskúmateľnosť jeho právnych

záverov najmä k otázke existencie obavy z ohrozenia exekúcie. Z uvedených dôvodov žalovaná žiadala, aby odvolací súd jej odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaná v odvolaní namietala, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal s nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na predchádzajúce rozhodnutie prvoinštančného aj odvolacieho súdu, ktorého dôvodom zrušenia uznesenia prvoinštančného súdu bolo to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedalo požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, čím je jeho právny záver uvedený v odôvodnení uznesenia nepreskúmateľný.

9. Žalovaná v podanom odvolaní namietala záver okresného súdu, ktorý v odôvodnení napadnutého uznesenia opakovane skonštatoval, že boli a sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia s poukazom na pripojené listinné doklady, ktoré sú obsahom súdneho spisu a ktorými boli osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ako aj bola osvedčená skutočnosť, že je dané nebezpečenstvo hrozacej ujmy navrhovateľovi zabezpečovacieho opatrenia. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca osvedčil danosť práva (nároku) a opakovane nemal ani vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy, a teda v tomto konaní podľa súdu boli a sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a opätovne bezodkladne upravil pomery a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia opakovane vyhovel. Žalovaná s takýmito závermi a právnym posúdením na strane súdu prvej inštancie zásadne nesúhlasí, považuje ich za nesprávne, nedôvodné a zásadným spôsobom porušujúce jej práva, pretože súd prvej inštancie pri vydávaní napadnutého uznesenia dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a napadnuté uznesenie trpí podstatnými vadami, ktoré z neho robia nezákonné rozhodnutie, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na jeho vydanie.

10. Žalovaná namietala, že súd prvej inštancie sa pri zisťovaní skutkového stavu potrebného na rozhodnutie stotožnil výlučne s tvrdeniami žalobcu a ním predloženými listinnými dôkazmi, ktoré však nijakým spôsobom nepreukazujú existenciu, trvanie a dôvodnosť nároku žalobcu na vrátenie pôžičky voči žalovanej a ani potrebu neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami konania z dôvodu, že bude ohrozená exekúcia.

11. Žalovaná považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne a nepreskúmateľné, nakoľko z odôvodnenia napadnutého uznesenia opätovne nie je možné zistiť z akých skutkových a právnych záverov súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, s akými skutkovými a právnymi dôvodmi vyplývajúcimi z návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia sa stotožnil a prečo tak rozhodol.

12. Žalovaná v odvolaní uviedla, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 229.296,12 EUR s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke medzi ňou a žalobcom v plnom rozsahu neuznáva čo do dôvodu a čo do výšky, považuje ho za nedôvodný a neoprávnený, pretože medzi žalovanou a žalobcom nikdy nebola uzavretá žiadna zmluva o pôžičke či už v písomnej alebo v ústnej forme, a takisto nikdy nedošlo k odovzdaniu peňažných prostriedkov vo výške 9.200.000,- Sk (305.384,05 EUR) na bankový účet žalovanej. Predložený účet príjemcu č. D.: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX nachádzajúci sa na listinnom dôkaze zo dňa 19.05.2016 - Potvrdenie o platbe, nie je súkromným účtom žalovanej a žalovaná nemá vedomosť o tom, kto je majiteľom tohto účtu. Súd prvej inštancie sa bez akejkoľvek právnej úvahy stotožnil s tvrdeniami žalobcu o odovzdaní peňažných prostriedkov na bankový účet žalovanej, ktoré majú preukazovať existenciu ústnej zmluvy o pôžičke a na ich základe dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil. Je nutné konštatovať, že žalobca nedokázal hodnoverným spôsobom preukázať právny vzťah medzi ním a žalovanou, ktorému sa má zriadením zabezpečovacieho opatrenia poskytnúť ochrana, nakoľko takýto právny vzťah neexistuje a ani nikdy neexistoval.

13. Žalovaná v odvolaní zdôraznila, že považovala zriadenie záložného práva v prospech K. B. T..Q.. ako zabezpečenie pohľadávky K. B., T..Q.. voči žalobcovi výlučne za priateľskú pomoc jej manžela, ktorý v tom čase so žalobcom udržiaval priateľské vzťahy, pričom však so žalobcom nikdy nemala a ani v súčasnosti nemá žiadny podnikateľský či obchodnoprávny vzťah a nikdy si od neho za žiadnym účelom nepožičiavala peniaze a ani na takéto konanie nemala dôvod. Zo znenia Zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola zabezpečená záložnou zmluvou medzi K. B., T..Q.. a žalovanou, je zrejmé, že dlžníkom z tejto zmluvy bol výlučne žalobca a spoludlžníkom D.. T. E., J. O., pričom žalovaná v tejto zmluve o úvere nijakým spôsobom nefigurovala a ani nebola oprávnená prijať akúkoľvek časť poskytnutého úveru. Peňažné prostriedky z úveru mali byť a aj boli použité výlučne pre potreby žalobcu a boli pripísané na účet vedený v K. B., T..Q., ktorého majiteľom bol žalobca a ktorý špeciálne na tento účel ako požiadavku banky zriadil v K. B., T..Q., pričom však žalovaná nemala k tomuto účtu dispozičné právo a ani inú možnosť s týmito prostriedkami nakladať.

Od tohto momentu žalovaná nemá a ani objektívne nemohla mať vedomosť, ako žalobca s peňažnými prostriedkami pochádzajúcimi z úveru naložil. V žiadnom prípade neexistovala ani dohoda medzi žalovanou a žalobcom, aby ponechal na účte prostriedky vo výške 800.000,- Sk (26.555,13 EUR) na úhradu bankových poplatkov súvisiacich s poskytnutím a splácaním úveru. Absolútne nepravdivé je rovnako tvrdenie žalobcu, že so žalovanou uzavrel dohodu, že žalovaná bude pôžičku splácať takým spôsobom, že bude vkladať na bežný účet žalobcu príslušné sumy a tieto bude následne K. B., T..Q.. odpisovať z tohto účtu. Hlavnou motiváciou na zaslanie predmetných súm na účet žalobcu bolo to, že pohľadávka K. B., T..Q.. ako záložného veriteľa bola zabezpečená nehnuteľnosťami vo výlučnom vlastníctve žalovanej, pričom K. B., T..Q.. by pri nesplácaní úveru zo strany žalobcu ako dlžníka mohla pristúpiť k výkonu záložného práva k týmto nehnuteľnostiam, napríklad aj predajom na dražbe. Následne v roku 2012 žalobca vyhlásil, že bude splácať splátky úveru sám, preto od tohto momentu manžel žalovanej prestal žalobcovi prispievať na jednotlivé splátky a ponechal splácanie úveru na žalobcovi, čo bola v konečnom dôsledku čisto jeho povinnosť vyplývajúca zo zmluvy o úvere s K. B., T..Q.. V žiadnom prípade teda nešlo o pravidelné splácanie splátok zo zmluvy o pôžičke, ako sa to snaží navodiť žalobca, naopak, žalovaná so svojim manželom plnila za žalobcu to, čo mal podľa práva plniť sám. Tiež súd prvej inštancie zistil, že žalobca osvedčil danosť práva a nároku voči žalovanej najmä s prihliadnutím na predložené listinné dôkazy, ktorých relevanciu však žalovaná sponchybuje a neuznáva, pretože bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť exekúcia ohrozená, nemôžu byť splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko peňažný záväzok zo zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným nikdy neexistoval a jeho existencia nebola v žiadnom prípade zo strany žalobcu hodnoverným spôsobom preukázaná. Žalovaná tiež namietala, že nebola splnená ani existencia obavy, že exekúcia pohľadávky žalobcu bude ohrozená.

14. Žalovaná nesúhlasí so záverom súdu, že existujú rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, pričom tieto okolnosti majú spočívať v obave, že v čase vydania rozhodnutia, ktorým by súd priznal navrhovateľovi neodkladného opatrenia ako žalobcovi nárok proti žalovanej na úhradu nevrátenej časti pôžičky, žalovaná nebude mať už žiadny relevantný majetok na uspokojenie uvedeného návrhu žalobcu, keďže záloh - jediný relevantný majetok žalovanej bude bez vydania zabezpečovacieho opatrenia prevedený na V. Š..

15. Záver o tom, že žalovaná má údajne snahu previesť nehnuteľný majetok v jej výlučnom vlastníctve na V. Š., súd prvej inštancie odvodil výlučne z tvrdení žalobcu o údajnom osobnom stretnutí žalobcu s pánom V. Š. ako novým veriteľom pohľadávky K. B., T..Q.. voči žalobcovi v priestoroch spoločnosti Q. Q..J..H.. na R.. X. X V. B., ktoré sa konalo dňa 02.03.2017, na ktorom sa mal p. V. Š. vyjadriť, že sa dohodol so žalovanou, že žalovaná prevedie na neho vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam do konca marca 2017, čím budú uspokojené jeho pohľadávky voči žalovanej.

16. Žiadny iný dôkaz, ani tvrdenie žalobcu za účelom preukázania tejto podstatnej okolnosti nebol do dnešného dňa zo strany žalobcu prezentovaný.

17. Je absolútne absurdné a nepochopiteľné, že súd prvej inštancie pri opätovnom nariadení zabezpečovacieho opatrenia bral ako relevantný fakt, že žalovaná sa údajne chystala v lehote do konca marca 2017 previesť nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve na veriteľa p. V. Š. a z tejto jedinej skutočnosti odvodí všeobecný záver o tom, že žalovaná má snahu previesť všetok svoj majetok na pána V. Š..

18. Táto informácia pochádza zo stretnutia žalobcu s treťou osobou - p. V. Š., na ktorom sa žalovaná ani len nezúčastnila, pričom o takomto tvrdení zo strany p. Š. nemala ani žiadnu vedomosť.

19. Je neprijateľné, aby súd odvodzoval existenciu jedného zo zákonných predpokladov na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, t.j. obavu z ohrozenia exekúcie, iba zo sprostredkovaného tvrdenia tretej osoby - p. V. Š. prezentovaného na stretnutí, na ktorom žalovaná ani len nebola prítomná a ktoré sa malo uskutočniť takmer 8 mesiacov pred vydaním napadnutého uznesenia.

20. V danom prípade nebola splnená zákonná podmienka na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 ods. 1 C. s. p., a to existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená.

21. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení najmä nevysvetlil, v čom spočívala v čase vydania napadnutého uznesenia obava z ohrozenia exekúcie žalobcovej pohľadávky a z akých konkrétnych skutočností existenciu tejto obavy osvedčil.

22. Podľa žalovanej právny záver súdu prvej inštancie je aj naďalej nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený.

23. Poukázala na to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu v súlade s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré bolo nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia porušené.

24. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 27.12.2017, ktorým navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Vo vyjadrení žalobca poukázal na to, že námietky, ktoré žalovaná uviedla v podanom odvolaní nie je možné uplatniť pri rozhodovaní súdu o zabezpečovacom opatrení, pretože pri rozhodovaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia súd dokazovanie nevykonáva.

25. Žalobca vo vyjadrení poukázal na to, že zmluva o pôžičke je v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka reálnou zmluvou, ktorá napriek absencii písomnej formy je platná a na jej vznik postačuje reálne odovzdanie veci dlžníkovi, teda žalovanej. Odovzdanie sa uskutočnilo dňa 17. júla 2007, kedy žalobca odovzdal žalovanej finančné prostriedky čerpané z úveru vo výške 9.200.000,- SK, a síce prevodom na účet žalovanej. Žalobca za týmto účelom predložil súdu potvrdenie od K. B. o odúčtovaní čiastky 9.200.000,- SK z bankového účtu žalobcu na bankový Ú. D.: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Zvyšných 800.000,- SK bolo v zmysle dohody žalobcu a žalovanej ponechané na účte žalobcu za účelom zabezpečenia úhrady bankových poplatkov súvisiacich s poskytnutím a splácaním Úveru.

26. V prípade, ak uvedené skutočnosti žalovaná popiera, bude potrebné v konaní vo veci samej vykonať o tejto veci dokazovanie (výsluchom svedkov, vyžiadaním výpisov z účtu). Avšak za účelom ochrany práv a záujmov žalobcu žiada súd o zachovanie zabezpečovacieho opatrenia až do vyriešenia a rozhodnutia veci samej, nakoľko existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená.

27. Žalovaná a jej manžel, pán F. v tom čase potrebovali peňažné prostriedky, avšak nemali dostatočný príjem a banka by im úver neposkytla, požiadali žalobcu, aby si vzal úver na seba. Žalobca z dôvodu priateľských vzťahov s pánom F. (keďže boli bývalí spolužiaci) s touto finančnou pomocou súhlasil a práve z dôvodu, že žalobca poskytol celú sumu úveru žalovanej, bol úver zabezpečený nehnuteľnosťou žalovanej.

28. Pokiaľ žalovaná namietala, že „nebola splnená základná podmienka na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 ods. 1 CSP, nakoľko peňažný záväzok zo Zmluvy medzi žalobcom a žalovanou nikdy neexistoval a jeho existencia nebola v žiadnom prípade zo strany žalobcu preukázaná“ a súd nariadil zabezpečovacie opatrenie na základe nepodložených a neosvedčených tvrdení žalobcu, poukazuje žalobca na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín sledujúc tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného (neodkladného) opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu.

29. Ak by sa malo trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5 Cdo 65/2010). Súd pred nariadením predbežného opatrenia nie je povinný vykonávať dokazovanie ako je upravené § 188 a nasl. CSP; postačuje, ak osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné (neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov nižšieho stupňa nie je takým nedostatkom, ktorý by rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR považovala za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 420 CSP; Najvyšší súd SR, spis. zn. 3Cdo 169/2017).

30. Žalobca tvrdil, že na základe skutočností uvedených v návrhu ako aj na základe priložených listín osvedčil dôvodnosť, ako aj trvanie peňažného nároku, (ktorý si už uplatnil aj žalobou vo veci samej, pričom konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 12Up/97/2017).

31. K ďalšej námietke žalovanej v podanom odvolaní, že neurobila žiadny úkon, ktorý by viedol k zmenšovaniu jej majetku, poukázal žalobca na rozhodnutia odvolacích súdov a to najmä rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/337/2009 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co278/2014 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/255/2016, s tým, že opačnou interpretáciou by bol popretý samotný účel zabezpečovacieho opatrenia a síce práve takýmto úkonom zabrániť až do rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ žalovaná namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo dostatočne odôvodnené, žalobca uviedol, že okresný súd uviedol listinné dôkazy, ktorými sa riadil pri vykonaní dokazovania ako aj zrozumiteľným a jasným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré Návrhu vyhovel. Preto táto námietka žalovanej podľa žalobcu nebola dôvodná.

32. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, vzhľadom k tomu, že nebolo potrebné zopakovať, resp. doplniť dokazovanie a dôležitý verejný záujem si to nevyžadoval (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

33. V danej veci odvolací súd predchádzajúcim rozhodnutím sp. zn. 2Co 193/2017 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie nebolo zrušené pre nesprávne právne posúdenie veci podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a preto ani odvolací súd nemohol vysloviť záväzný právny názor pre okresný súd, ale zrušil uznesenie pre nedostatočné odôvodnenie, čo je iný prípad. Bolo preto nesprávne, ak súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí preskúmaval správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, čo nepatrí do jeho kompetencie, práve naopak, mal sa skôr zaoberať dostatočným odôvodnením rozhodnutia, pre ktoré bolo jeho predchádzajúce rozhodnutie zrušené. Žalovaná vo svojom odvolaní opakovane namietala porušenie práva na spravodlivý súdny proces pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, z ktorého nie je možné zistiť, na základe čoho súd tak rozhodol, ako je uvedené vo výroku uznesenia. Odvolací súd je toho názoru, že v rozhodnutí nestačí len poukázať na skutočnosti tvrdené navrhovateľom zabezpečovacieho opatrenia a na čísla listu spisu. Okresný súd je povinný svoje rozhodnutie aj odôvodniť tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Civilného sporového poriadku.

34. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

35. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p. záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

36. Podľa § 343 ods. 3 C.s.p. výkon záložného práva nastane až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

37. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

38. Zabezpečovacie opatrenie možno nariadiť v konaniach, ktorých predmetom je zaplatenie peňažnej sumy (pohľadávky) za účelom zabezpečenia majetku pred hrozbou možného zmarenia exekúcie, ktorej predmetom by bolo vymoženie peňažnej pohľadávky. Primárnym účelom zabezpečovacieho opatrenia nie je len posilnenie pozície veriteľa, ale zabránenie zhoršeniu jeho pozície.

39. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa.

40. Predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú tie, že zabezpečovacie opatrenie možno zriadiť len na návrh, ďalej spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, okrem toho že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a posledným predpokladom je existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

41. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým je existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Týmto predpokladom je, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Týmto spôsobom sa tak má posilniť vymožitelnosť pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie má súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

42. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer. Súd by mal preto aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

43. V zmysle ustanovenia § 343 Civilného sporového poriadku súd zabezpečovacím opatrením môže zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, s cieľom zabezpečiť výlučne peňažnú pohľadávku veriteľa, v prípade, ak navrhovateľ v návrhu preukáže, že je tu hrozba zmarenia exekúcie.

44. V danej veci navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil a preukazoval svoj návrh tým, že žalobca so žalovanou uzatvorili ústnu zmluvu o pôžičke a v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka sa žalobca zaviazal žalovanej požičať, prenechať peňažnú sumu vo výške 9.200.000,-Sk a žalovaná sa zaviazala žalobcovi túto sumu vrátiť. Za týmto účelom uzatvoril žalobca ako dlžník s K. B. T..Q.. ako s veriteľom Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti. Na základe Úverovej zmluvy K. B. žalobcovi poskytla úver vo výške 10.000.000,- Sk. Žalobca tvrdil, že odovzdal žalovanej peňažné prostriedky vo výške 9.200.000,- Sk dňa 17.07.2007 a podľa dohody žalobcu a žalovanej boli vo zvyšnej sume vo výške 800.000,- Sk ponechané na účte za účelom zabezpečenia úhrady bankových poplatkov súvisiacich s poskytnutím a splácaním úveru. V zmysle zmluvy sa žalovaná zaviazala, že pôžičku vráti žalobcovi tým spôsobom, že bude vkladat' na bežný účet žalobcu príslušné sumy a tieto bude následne K. B. T..Q.. z tohto účtu odpisovať. Žalobca a žalovaná sa zároveň dohodli, že v prípade, ak by žalovaná riadne a včas úver, alebo jeho jednotlivé splátky nespĺcala, pohľadávka z úveru resp. jej zvyšok bude uspokojená výkonom záložného práva zo strany K. B. T..Q.. Žalovaná za týmto účelom zriadila na uvedené nehnuteľnosti záložné právo v prospech K. B.,T..Q., ktorá mala postavenie prednostného záložného veriteľa. V zmysle Výpisu z bežného účtu žalobcu zo dňa 06.02.2017, ktorý dokumentuje pohyby na účte od 31.12.2008 do 21.12.2016 boli mesačné splátky splácané v období od januára 2009 do mája 2012, pričom niektoré zo splátok boli uhradené manželom žalovanej D.. P. F.. Žalovaná následne splátky prestala uhrádzať a z tohto dôvodu opakovane K. B. T..Q.. upozorňovala žalobcu na omeškanie s platením splátok a žalobca písomne upozorňoval žalovanú na omeškanie s platením splátok a vyzýval ju na splácanie dlhu aj ústne aj v rámci e-mailovej komunikácie. Dňa 11.11.2012 žalobca preposlal e-mailom Upozornenie zo dňa 05.11.2012 manželovi žalovanej, ktorý sa následne v e-mailovej komunikácii vyjadril „Urobím pre to všetko aby sme to stihli (zaplatiť)“. Následne splácala žalovaná splátky s omeškaním a postupom času prestala platiť úplne. Z tohto dôvodu K. B. T..Q.. zosplatnila úver a pristúpila k dražbe zálohu. K. B. T..Q.. od dražby upustila z dôvodu postúpenia pohľadávky na D.. V. Š.. V zmysle Oznámenia o postúpení pohľadávky z bezúčelového úveru zabezpečeného záložným právom k nehnuteľnosti dňa 20.12.2016, K. B. T..Q.. informovala žalobcu o tom, že dňa 20.12.2016 uzavrela ako postupca Zmluvu o postúpení pohľadávky s D.. V. Š. ako postupníkom, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky K. B. T..Q.. vo výške 229.296,12,- eur voči žalobcovi na splatenie úveru (pohľadávka) na D.. Š. (§ 524 Občianskeho zákonníka). Podľa LV č. XXXX viaznu na zálohu tri záložné práva.

45. Na odôvodnenie návrhu na zriadenie záložného práva žalobca tvrdil, že D.. V. Š. chce nadobudnúť vlastnícke právo k zálohu, čím uspokojí svoje pohľadávky voči žalovanej a pohľadávku bude voči žalobcovi vymáhať. S poukazom na uvedené pohľadávky pôvodne K. B. T..Q.. je pohľadávkou D.. Š. na uhradenie zvyšnej časti úveru, pričom tento úver poskytol žalobca žalovanej ako pôžičku. Ak V.. Š. nadobudne záloh do svojho vlastníctva, záložné právo síce nezanikne, avšak v zmysle ust. § 151a Občianskeho zákonníka V.. Š. ako záložný veriteľ nie je povinný záložné právo vykonať a môže vymáhať pohľadávku priamo od žalobcu a existuje teda riziko, že D.. Š. bude vymáhať pohľadávku od žalobcu napriek tomu, že je zabezpečená záložným právom na záloh. Žalobca je z uvedeného dôvodu nútený podať žalobu voči žalovanej, v ktorej bude žiadať zaplatenie nezaplatenej pôžičky, ale podľa informácií známych žalobcovi, žalovaná nemá iný relevantný majetok okrem zálohu. Nakoľko sa D.. Š. na osobnom stretnutí vyjadril, že prevod vlastníckeho práva predmetnej nehnuteľnosti od žalovanej chce uskutočniť bezodkladne, resp. do konca marca 2017, existuje obava, že v čase vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na úhradu nevrátenej časti pôžičky, žalovaná už nebude mať žiaden relevantný majetok na uspokojenie tohto nároku, keďže záloh - jediný relevantný majetok žalovanej, bude prevedený na V.. Š.. V zmysle uvedeného žalobca dospel k záveru, že existuje

obava žalobcu ako veriteľa žalovanej, že exekúcia jeho pohľadávky voči žalovanej bude ohrozená. Žalobca sa vyjadril, že bez zbytočného odkladu podá žalobu voči žalovanej na podklade popísaných skutočností a bude žiadať vrátenie zostávajúcej časti nevrátenej pôžičky a práve v súvislosti s týmto nárokom žalobca žiadal zriadiť záložné právo nariadením zabezpečovacieho opatrenia.

46. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd zastáva názor, že návrh je dôvodný, nakoľko existuje v danom prípade nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a je ohrozená exekúcia, ako tvrdí žalobca, ktorý k návrhu pripojil aj listinné dôkazy. Osvedčenie uvádzaných skutočností neznamena a nezaručuje dôvodnosť podanej žaloby vo veci samej. Žalovaná sa mylí, pokiaľ trvá na tom, aby sa súd zaoberal dôvodnosťou nároku vo veci samej, v tomto prípade pohľadávkou žalobcu. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ako aj zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva je postačujúce, ak navrhovateľ na vydanie zabezpečovacieho opatrenia osvedčí existenciu nároku vo veci samej (nevyžaduje sa preukázanie jeho opodstatnenosti). Okrem žalobcom predložených písomných dôkazov (ktorých opodstatnenosť pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhodnotil okresný súd vo svojom rozhodnutí) je obsahom spisu aj Zmluva o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.7.2007, zabezpečeným záložným právom k predmetným nehnuteľnosti podľa bodu 4. Zmluvy, na výšku bezúčelového úveru v sume 10 000 000 Sk ako aj potvrdenie K. B.,T.Q.. zo dňa 19.5.2016, že z bežného účtu klienta D.. K. E., bola dňa 17.7.2007 odúčtovaná platba vo výške 9 200 000 Sk na číslo účtu príjemcu, s informáciou pre príjemcu F. A..

47. S prihliadnutím na uvedené nebola dôvodná námietka žalovanej v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil danú vec, keď návrh žalobcu na zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením súd správne posúdil podľa § 343 Civilného sporového poriadku. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná tvrdila, že žalobca nedokázal hodnoverným spôsobom preukázať právny vzťah medzi ním a žalovanou, ktorému sa má zriadením zabezpečovacieho opatrenia poskytnúť ochrana, nakoľko takýto právny vzťah neexistuje a ani nikdy neexistoval. Toto tvrdenie žalovanej bude predmetom dokazovania vo veci samej, v ktorej navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia sa bude domáhať vrátenia poskytnutej pôžičky na základe zmluvného vzťahu, ktorý v tomto konaní tvrdí. V danom prípade je nepochybné, že K. B., T.Q.. poskytla žalobcovi úver, ktorý bol v prospech banky ako veriteľa zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti žalovanej, čo žalovaná nenamieta. Žalobca tvrdí, že finančné prostriedky získané z úveru boli poskytnuté pre žalovanú, ktorá ich aj prijala a ako pôžičku je povinná predmetnú sumu žalobcovi aj vrátiť. Bolo preukázané, že žalovaná čiastočne uhradila splátky úveru a vyjadrila sa, že v splácaní úveru pokračoval žalobca. Práve sporné tvrdenia strán bude potrebné vo veci samej skúmať vykonaním dokazovania a za tým účelom žalobca žiada zriadiť záložné právo a tvrdí, že existuje obava, že v čase vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na úhradu nevrátenej časti pôžičky, žalovaná už nebude mať žiaden relevantný majetok na uspokojenie tohto nároku, keďže záloh - jediný relevantný majetok žalovanej, bude prevedený na V.. Š.. V zmysle uvedeného existuje obava žalobcu ako veriteľa žalovanej, že exekúcia jeho pohľadávky voči žalovanej bude ohrozená.

48. V danom prípade odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, ohľadne potreby dočasnej a predbežnej úpravy, ktorou zároveň osvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a to vymoženie peňažnej sumy, ktorú ako tvrdí žalobca, poskytol žalovanej, ktorá v tej súvislosti nechala zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve a poskytnutý úver z banky, ktorý mala podľa tvrdenia žalobcu prevziať, aj začala splácať. Tvrdenia žalovanej, že predmetnú peňažnú sumu neprevzala, že išlo iba o priateľskú pomoc jej manžela žalobcovi, ako aj jej námietky týkajúce sa nepreukázania hodnoverným spôsobom právneho vzťahu medzi stranami sporu, budú predmetom konania vo veci samej. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca pre účely zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva osvedčil danosť nároku, a preto mu súd vyhovel.

49. Podľa článku 1 Civilného sporového poriadku, spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak táto právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

50. Podľa článku 2 ods. 1 C.s.p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

51. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

52. Pri nariadovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkového zistenia z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má iba dočasný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie, a preto je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na neodkladné opatrenie aspoň osvedčené. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. V súlade s ustanovením § 329 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich spravdepodobnenia vyvodí záver o tom, či je osvedčená potreba a naliehavosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v rozhodnutiach všeobecných súdov musí existovať rozumný proporčný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom. Ak použitie neodkladného opatrenia súdom predpokladá kumulatívne splnenie všetkých zákonných podmienok, je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý požaduje dočasnú ochranu, preukázal dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. V štádiu, keď súd rozhoduje o návrhu na neodkladné opatrenie nie je mysliteľné, aby súd vykonával dokazovanie, prípadne, aby vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočíva výlučne na navrhovateľovi. Potreba okamžitej a dočasnej úpravy pomerov účastníkov je kumulatívnou požiadavkou nariadenia neodkladného opatrenia, ale musí byť reálne preukázaná. Zúžené požiadavky na dokazovanie v súvislosti s rozhodovaním o neodkladnom opatrení nemožno interpretovať tak, že neodkladné opatrenie môže súd vydať bez toho, aby dokazovanie vykonal v potrebnej miere a preveril ním vierohodnosť navrhovateľom tvrdených skutočností.

53. Vychádzajúc z uvedeného zistenia, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva, keď žalobca osvedčil právny záujem na zriadení záložného práva, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a tiež nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy ohrozením exekúcie, v prípade jeho úspechu vo veci. Zo skutočností, ktoré tvrdil žalobca v návrhu, ktoré aj v potrebnom rozsahu preukázal vyplýva, že žalobca podľa § 343 ods. 1 C.s.p. preukázal, že je potrebné zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením na majetok žalovanej ako dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu ako veriteľa, pretože je tu obava, že exekúcia bude ohrozená aj v súvislosti s tvrdenými námietkami odvolateľky ohľadne dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu v konaní vo veci samej.

54. Odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil dôvod pre zmenu odvolaním žalovanej napadnutého uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrhu vyhovel, a preto uznesenie podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 C.s.p. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).